

udyrkede og for Plantevækst blottede Strandbred, der ikke inden den 1. Januar 1916 var inddraget under Havearealer eller under en paa Ejendommen dreven Erhvervsvirksomhed, i Hovedsagen den, at Krav om Færdselsret kan rejses af vedkommende Kommunalbestyrelse eller af en Forening eller Institution, der er anerkendt af Justitsministeren i Henhold til Lovens § 4, og at de i Lovens § 1, 2. Stykke, foreskrevne Betingelser for Færdselsret (»at saadan Færdselsret af Hensyn til Befolkningens Friluftsliv er af væsentlig Betydning for Almenheden, og hvor Færdselen kan finde Sted uden at tilsidesætte Hensynet til vedkommende Ejers eller Brugers berettigede og væsentlige Interesser, navnlig den private Fred eller Husfreden«) antages at være til Stede, medmindre det modsatte godtgøres fra Ejeren Side, dog saaledes, at Erstatning kun kan tilkendes for bestemt paaviselig Skade, Værdiforringelse af Ejendom eller Ulemper.

Da disse Regler efter Ministeriets Opfattelse ikke er fyldestgørende i Betragtning af Almenhedens Interesse i fri Adgang til den aabne Strandbred, og da de nugældende Regler formentlig i Praksis er opfattet saaledes, at der er fri Adgang til den aabne Strandbred, foreslaas nu i § 24:

»Der er fri Adgang for Almenheden til alle udyrkede Strandbredder, som ikke inden den 1. Januar 1916 var inddraget under Havearealer eller under en paa Ejendommen dreven Erhvervsvirksomhed, saasom Skibsværft, Fabrik eller lignende.

Saafernt Ejeren af en saadan Strandbred formener, at særlige Grunde taler for at udelukke eller begrænse Færdselen, kan han indbringe Spørgsmaalet for Fredningsnævnet, der da træffer Afgørelse herom ved Kendelse. Det samme gælder, hvis han mener at have Krav paa Erstatning, der dog kun kan tilkendes for bestemt paaviselig Skade, Værdiforringelse af Ejendom eller særlige Ulemper.«

De øvrige Bestemmelser i § 24 er enslydende med de tilsvarende i den nugældende Lovs §§ 21 og 22, idet det dog er tilføjet, at »Fredningsnævnet kan ved Kendelse bestemme, at de i denne Paragraf indeholdte Regler om Strandbredder skal finde tilsvarende Anvendelse paa nærmere angivne Søbredder.

Den i den nugældende Lovs § 19 omtalte Ret for Fredningsnævnet til at forbyde Reklameskilte og lignende »udenfor